

Riksdagen
Stenografiska uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2006/07:18

Stenografiska
uppteckningar
2006/07:18

Fredagen den 23 februari

1 § Ekofin

Finansminister Anders Borg

Återrapport från ministerrådsmöte den 30 januari 2007

**Information och samråd inför ministerrådsmöte den 27 februari
2007**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar finansministern och medarbetarna hjärtligt välkomna hit. Vi ska samråda om Ekofinmötet, men först har vi en återrapport från den 30 januari.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det är mycket trevligt att vara här. Jag kan kort börja med återrapporteringen.

Det förra mötet präglades mycket av att tyskarna gav sitt ordförande-program och att vi diskuterade *key issues paper*. På flera av de punkterna kom det i praktiken att handla om en diskussion om företagsbeskattningen och den formulering som vi hamnade i skarpt läge kring på det här mötet i det *key issues paper* som ska ligga till grund för slutsatserna vid rådsmötet. Det var också där den mer intensiva diskussionen skedde.

Det var också ett antal andra punkter som var uppe. Vid sidan av arbetsprogrammet drog man igenom underskottsförfarandet för Frankrike, att man upphäver det därför att de uppfyller villkoren. Vi hade också en diskussion kring de administrativa bördorna. Den kommer också tillbaka hit i dag. Vid förra mötet var det flera länder som uttryckte skepsis mot att sätta upp ett sådant här mål, men nu ser det ut som att vi har uppnått enighet kring det.

Man kanske också ska notera att det fanns en stor glädje över Slovenien, som fick mycket beröm från både kommissionen och ECB för sitt införande av euron och att det hade gått väldigt bra.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Då det inte finns några frågor om detta ger jag ordet till finansministern om samråd inför ministerrådsmötet den 27 februari.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m):

Låt mig börja med att säga att vi nu på morgonen har fått två A-punkter. Jag tror inte att de är kontroversiella. Den ena rör kommission-

ens förordning om bestämmelserna kring budgetförordningen och den andra är ansvarsfriheten för Europeiska gemenskapens organ för genomförandet av budgeten. Det är alltså inte den diskussion kring ansvarsfriheten vi har med kommissionen, som kommer upp på mötet. Men vi har fått två A-punkter, som kom från Bryssel nu på morgonen.

I övrigt finns det inga ändringar av dagordningen, utan jag tror att vi kan ta punkterna var för sig i god ordning.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Vi börjar med Genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten, punkt nr 3.1.

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (m):

Som ni vet har vi ett mycket stort antal sådana här stabilitets- och konvergensprogram som ska behandlas, och därför har man nu försökt göra den diskussionen mer tematisk och frångå modellen att granska land för land. Vi kommer att ha inlägg från den grekiske finansministern Alogoskoufis och den slovenske finansministern i vad man kallar en horisontell diskussion. Det betyder helt enkelt att man diskuterar ett antal gemensamma aspekter på de här programmen. Det är säkert mycket klokt att man gör på det sättet.

Det är inte mycket att säga om det här. Om man vill kan man säga att det är glädjande att vi har fått ett så positivt yttrande om det svenska konvergensprogrammet. Man framhåller att vi nu är ett gott exempel för de länder som driver en uthållig finanspolitik och trycker på att vi ska hålla fast vid den budgetstrategin också de kommande åren, vilket jag naturligtvis tycker är både klokt och rimligt. Det är oerhört centralt att vi håller igen i ett läge med stark tillväxt och inte släpper fram en procyklisk finanspolitik.

För protokollets skull kan jag också säga att det är delvis ett beröm riktat till den tidigare regeringen kring budgetpolitiken, så kanske vi kan spara den frågan.

Det finns en ännu mer positiv skrivning kring det nationella programmet i skrivningen om de ekonomiska riktlinjerna. Det är framför allt de reformer vi gör för arbetsutbudet som de framhåller betydelsen av.

Anf. 7 STAFFAN DANIELSSON (c):

En kort fråga. Det är nio länder som är föremål för de här underskottsförfarandena. Det är bra att man belyser det här, så att det blir bra ekonomi och bra ordning i de länder vi samarbetar med i vår närvärld. Vilka är de allvarligaste fallen? Kan finansministern lyfta fram några som ligger särskilt risigt till och hur utvecklingen är där?

Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det beror lite på. Man kan svara på frågan på två sätt. Vad är mest allvarligt för Sverige, och vad är mest allvarligt för enskilda länder? Mest allvarligt för Sverige är naturligtvis att flera av de stora länderna inte sköter sin finanspolitik på ett riktigt bra sätt. Det är därför att de är så dominerande inom unionen.

Nu släppte vi underskottsförfarandet på Frankrike, men det är ett av de länder som ställer till betydande problem genom att inte ha byggt upp betydande överskott och arbeta med ett stramt finanspolitiskt ramverk. Jag kan även lägga till England, som i andra avseenden har skött sig bättre. I praktiken skulle jag vilja säga att alla de stora länderna skulle kunna göra mer. Undantaget är i så fall Tyskland, där man nu bland annat via momshöjningen men också en ordentlig åtstramning av a-kassan har satt i gång en process som kommer att leda till att man får mer stabila offentliga finanser.

Ska man titta på extremfallen är det väl Ungern, med 10 procents underskott. Beklagansvärt nog får man väl också nämna Polen, som vi ska diskutera i ett annat fall, där det förefaller vara en begränsad politisk vilja att göra framsteg.

Ska vi vara väldigt raka är det inte så många länder inom EU som har anledning att yvas över sina offentliga finanser. I höstas hade vi en lång diskussion kring den långsiktiga uthålligheten, och det är en lång rad länder som har stora problem med det. Men då kan man notera att de skandinaviska länderna ligger väldigt väl till, både Sverige, Finland och Danmark.

Anf. 9 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! När det gäller berömmet av den tidigare regeringens arbete kan jag ta åt mig lite av det, eftersom vi hade ett budgetsamarbete med den tidigare regeringen.

När det gäller kommissionens riktlinjer för den nya regeringens politik har jag mina åsikter om den. Men jag hänvisar till partiets budget- och skattemotion, så slipper vi hela debatten med anledning av detta. Jag vill bara göra den markeringen.

Anf. 10 ULLA ANDERSSON (v):

Det är väl ingen idé att dra i gång någon diskussion om att vi har avvikande åsikter, men jag anmäler avvikande mening, med syftning till vår motion och att hela systemet är väldigt odemokratiskt.

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet med en avvikande uppfattning från Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

Vi går vidare till nästa ärende, som handlar om underskottsförfarandet rörande Polen.

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m):

Ni har säkert noterat i handlingarna att vi har en diskussion kring underskottsförfarandet kring Polen. Här måste jag säga att man har en betydande dubbelhet i sina känslor. Å ena sidan är det uppenbart att Polen och Polens regering inte gör tillräckligt för att uppnå långsiktig uthållighet. Man har en väldigt stor förhoppning om att en temporär förstärkning av tillväxten ska vara tillräckligt för att man inte ska behöva långsiktigt göra någonting åt sina mer allvarliga underskottsproblem.

Möjligtvis ska man i sammanhanget dock komma ihåg att Polen är ett land med en förhållandevis låg bruttoskuld. Som ni säkert vet har alla de gamla östländerna väldigt låg skuldsättning, och det är någonting som man bör beakta.

Där får jag säga att man är delad. Vid förra sammanträdet gjorde den tyske finansministern ett förhållandevis tufft angrepp på den polske representanten, vilket man möjligtvis kan tycka är lite märkligt. I till exempel skuldhanseende ligger ju tyskarna sämre till än polackerna.

Man kan också känna sympati för polackerna när det gäller detta att de har gjort en långsiktig reform vad gäller pensionssystemet av PPM-typ som naturligtvis är värdefull.

Trots att vi alla känner starka sympatier för polackerna och Polen som grannland är det nog oundvikligt, givet vad kommissionen skriver, givet de underskottsprognoser de har presenterat och de åtgärder de vidtar, att man ligger kvar med underskottsförfarandet för Polen.

På den här punkten delar Sverige helt enkelt kommissionens uppfattning. Men jag ska säga att det finns en liten risk att jag gör ett inlägg i frågan ändå, av det skälet att jag inte tycker att stora länder ska sitta och slå på små länder, om man formulerar saken så, även i sådana här sammanhang. Vi ska värna de små ländernas integritet, tycker jag.

Anf. 13 ULLA ANDERSSON (v):

Jag uppskattar finansministerns senaste inlägg här, men i och med att vi inte anser att det är ett system som bör upprätthållas vill vi även i 3.2. markera avvikande mening. Vi anser att det är en fråga om nationellt självbestämmande.

Anf. 14 ORDFÖRANDE:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet och att Vänsterpartiet har meddelat en avvikande mening.

Vi går vidare till nästa ärende som handlar om förberedelse inför Europeiska rådets möte. Det är *key issues paper*, punkt 4.1.

Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det var det *key issues paper* som var uppe vid förra sammanträdet. Man får lära sig att säga KIP:en i de här sammanhangen för att göra det mer folkligt och begripligt.

Det är två saker som man från svensk sida vill framhålla i de här diskussionerna. En är att vi har fått en större vikt vid effektiv miljöpolitik och därtill att frihandelsfrågan och Doharundan har lyfts fram. Jag ska inte säga att det enkom är en svensk bedrift. Det är naturligtvis så att även britterna och ett antal andra länder som är *like-minded* med oss har drivit de här frågorna. Men det är naturligtvis en klar förbättring att de frågorna har lyfts fram. Eftersom vi ju tidigare har tryckt på att det var bra att man har betonat hållbara offentliga finanser och sysselsättningsfrågorna tycker jag på det hela taget att man får vara väldigt positiv till det tyska papperet.

Det finns dock en del, punkt 3.3. som rör skatterna, som kommer att bli den stora diskussionspunkten på det här mötet. Det är helt enkelt så att vi och ett antal andra länder av flera skäl tycker att det här är problematiskt. Om man som nation driver hållningen att vi ska ha ett starkt

nationellt självbestämmande i skattefrågor är långtgående skrivningar som implicerar att man borde gå vidare med en gemensam företagsskattebas problematiska.

Vi har haft ett omfattande förberedelsearbete i ett antal arbetsgrupper mellan medlemsstaterna. I den här skrivningen säger man att man uppskattar framstegen i det tekniska förberedelsearbetet, men ur svenska förhållanden sett skulle vi nog säga att det inte har påbörjats ett tekniskt förberedelsearbete. Det har skett lite diskussioner på en väldigt rudimentär nivå i extremt tekniska och komplicerade frågor. Vi är väldigt tidigt ute.

Varför det här är besvärligt för Sverige har delvis att göra med att man i Europa har avskrivningsregler som bygger på att man publicerar långa listor där det står: svarv, märke Siemens, fem år; dator, märke Dell, fyra år. Så ska man skriva av dem på de tiderna. I Sverige har vi mycket mer generösa och mycket mindre komplicerade avskrivningsregler. Idén att vi skulle införa ett sådant listsystem, där varje företagare skulle behöva äga listor med hundratals punkter är ingenting som omedelbart känns attraktivt. Jag tror inte heller att det är samhällsekonomiskt rationellt.

Man får vara helt rak och säga att kommissionen och de tekniska diskussionerna inte har kunnat påvisa några starka sysselsättnings- eller tillväxteffekter. Man kan tro att det leder till en viss förstärkning av den inre marknaden, men i mycket mer grundläggande faktorer som är avgörande för sysselsättningen bör effekten av detta vara liten. Det gör också att det från svensk synvinkel möjligtvis kan tyckas att det är märkligt att Ekofin för de närmaste två åren ska binda upp sig kring ett arbete som dels är mycket konfliktfyllt, dels är tekniskt fruktansvärt komplicerat, dels har ett rätt osäkert värde.

Vi kommer att trycka på dels den nationella självbestämmandefrågan, dels den tekniska komplikationsgraden i detta och de brister som finns i förberedelsearbetet för att nu kunna säga om det här är bra eller dåligt. Det är lite som Wittgenstein sade att om det man inte kan tala om bör man tåga. Det är svårt att begripa vad det här ens handlar om i meningen om det är bra eller dåligt för sysselsättningen. Det kan vi inte säga på basis av det material vi har i dag.

Det här kommer att bli en mycket kontroversiell diskussion. Vi, irländare, engelsmän och ett antal andra kommer att vara de som är mest skeptiska. Jag hade en lång diskussion med Gordon Brown i denna fråga, och det är även ur deras perspektiv en av de mer centrala frågorna med ungefär samma utgångspunkter, medan tyskar, fransmän och ett antal sydeuropeiska länder kommer att vara mycket pådrivande.

Vår huvudlinje är naturligtvis att man borde ta bort det här avsnittet ur KIP:en. I den mån det inte går är det allra mest centralt att få in skrivningar om de enskilda medlemsländernas rätt att ha ett nationellt självbestämmande och ett nationellt handlingsutrymme samt att få bort skrivningarna om att det tekniska arbetet skulle ha framskridit på ett alldeles positivt eller bra sätt. Enligt min bedömning, jag har gått igenom det här hyfsat noggrant, är det helt enkelt inte korrekt att det skulle vara stora tekniska framsteg i diskussionerna. Det mesta arbetet återstår. Mina medarbetare säger att om vi skulle ha gjort det här i Sverige skulle vi förmodligen ha fått hålla på med i tio år med utredningsarbete. Det var

motsvarande utredningsarbete som lades ned när man en gång formade den svenska företagsbeskattningen. Det är en mycket svår och komplicerad fråga, där jag måste säga att det kommer att bli en tuff diskussion på mötet.

Anf. 16 HILLEVI LARSSON (s):

Jag tycker att det låter som en bra hållning att hålla emot skatteharmonisering. Däremot finns en annan fråga som har med skatter att göra, och det gäller alkoholbeskattning. Där finns redan minimiskatt framför allt på sprit. Där har vi diskuterat att höja minimiskatten för att minska införselproblemen. Det är extra viktigt om man inte kan minska införselkvoterna.

EU-kommissionen har kommit med en rapport som handlar om de här frågorna och där man kommer med en rad radikala förslag för att komma till rätta med alkoholskadorna och den illegala hanteringen av alkohol i Europa. Man kan även föra in diskussionen om att skapa en minimiskatt på vin. Där finns inga gemensamma regler.

Jag ville lyfta fram att det är viktigt när man nu säger nej till skatteharmonisering att man inte stänger dörren för den för Sverige viktiga diskussionen, som även är väldigt viktig för hela Europa med tanke på de enorma alkoholskador som vi ser och kostnaderna inte bara i människoliv och sjukdomar utan även rent ekonomiskt för hela Europa.

Jag tänkte fråga om finansministern kan tänka sig att ta upp den här frågan. Jag vet inte om det går i det här sammanhanget, men bara så att den frågan inte kommer bort. Det känns som att det behöver hända något på det här området.

Anf. 17 FREDRIK OLOVSSON (s):

När det gäller just de delar som man tar upp i KIP:en har vi samma uppfattning som finansministern. Jag vill ändå ge uttryck för det. Han har stöd från oss när det handlar om skatteharmoniseringen.

Bland andra skattefrågor, av vilka Hillevi Larsson tog upp en, finns det exempelvis frågor om bedrägeri och skadlig skattekonkurrens. Det är naturligtvis frågor som vi gärna ser att finansministern också tar upp. Men jag förstår att det kanske i första hand handlar om att på det här mötet få bort de delar som vi inte gillar.

Anf. 18 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det ligger mycket klokskap i det Hillevi Larsson säger om minimiskatterna. Det är en fråga där vi har haft mycket omfattande diskussioner i Ekofin och där även Sverige har varit väldigt tydligt från den förra regeringen och den nuvarande regeringen hur vi ser på detta. Det vore bra för Sverige alkoholpolitiskt, hälsomässigt och näringspolitiskt att få minimiskatter som gjorde att man slapp gränshandel med framför allt öl och sprit. Det är naturligtvis ett uttryck för EU-systemets kanske lite bristfälliga beslutssystem att just viner råkar vara skattebefriade. Jag ska ärligt säga att jag tycker att man kan vara skeptisk till att överlåta beslutsfattande kring någonting så komplicerat som företagsbeskattningen till EU-nivån.

Det här är dock tyskarnas vilja. Vi har försökt få tyskarna, vi har varit mycket aktiva i diskussionerna med tyskarna direkt bilateralt, att hitta en

kompromiss. Vi har försökt få dem att gå mot att mer betona det indirekta skattesamarbetet dels därför att det på momssidan finns viktiga frågor kring harmoniseringen av momspaketet, dels därför att tyskarna själva har velat jobba med den här frågan om omvänd momsföring, som vi vid några tillfällen har diskuterat, dels därför att den indirekta beskattningen är viktig inte minst när det gäller det Fredrik Olovsson tog upp, bedrägerier. Det är en stor fråga. Det har varit ett spår som vi har försökt få tyskarna att gå i stället eftersom de tidigare har varit väldigt engagerade i den diskussionen. Men de har varit väldigt engagerade i att snarare driva det här mot företagsbeskattningen. Tittar man på skrivningen nu, som redan i andra meningen ger sig in mot företagen och sedan fortsätter med formuleringen om den inre marknaden och så vidare och nämner direkt företagsbeskattning i det nuvarande utkastet, är det svårt att se något annat än att det är mot företagsbeskattningen de vill driva detta.

Man skulle möjligtvis kunna göra ett försök med att i stället få en inriktning mot indirekt beskattning. Jag skulle nog tro att den bästa framgångsstrategin, om man kan säga så, är väl snarare att stryka de delar som alltför tydligt pekar ut det här med företagsbeskattning respektive framsteg i det tekniska arbetet och göra om formuleringarna mer allmänna. Det är mer en förhandlingstaktisk synpunkt än en sakpolitisk. I grunden delar jag synpunkten.

Vi har försökt att få till skrivningar om bedrägerier, och där har vi haft en viss framgång.

Anf. 19 KARIN PILSÄTER (fp):

Jag vill bara säga att vi verkligen stöder den här attityden att i första hand få det bortstruket och i andra hand få det nedtonat och i så fall, som *fall back*, att man i stället för att fokusera på teknikaliteterna återkommer med en analys av vad man verkligen tror sig kunna uppnå för vinster. Det kanske finns välfärdsförluster genom irrationell lokalisering av verksamheter. Erfarenheten är ju att man fastnar i evighetslånga tekniska diskussioner som stannar upp annat arbete. Man fokuserar inte på det man kan göra åt de gränsöverskridande problemen.

Jag vill betona att jag tycker att det är en bra förhandlingsattityd.

Anf. 20 KARL SIGFRID (m):

Jag vill också påpeka att det är väldigt positivt att finansministern nu tydligt har ifrågasatt processen med att samordna bolagsskatter. Vad det handlar om på kortare sikt är en gemensam skattebas. Jag undrar om finansministern gör bedömningen att det här är ett första steg mot att även harmonisera skattenivåer på direkta skatter och förstöra skattekonkurrensen mellan medlemsländerna? Vi kunde se för några veckor sedan att EU-kommissionen via sin ambassadör i Schweiz utfärdade någon typ av varning mot Schweiz med anledning av de låga bolagsskatterna i vissa delar av det landet. Det kan ge en vink om hur man ser på frågan om skattekonkurrens.

Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag instämmer naturligtvis i Karin Pilsäters utgångspunkter. Det är där man tycker att det är lite bakvänt. Det första steget skulle vara att EU-kommissionen eller medlemsländerna, helst medlemsländerna, arbe-

tade sig fram till en syn på vilka tillväxt- och sysselsättningsvinster som en gemensam skattebas skulle kunna ge. Nästa steg skulle naturligtvis vara, om vi nu tror att det finns vinster i det, att arbeta fram ett sådant förslag. Men här vänder man närmast på det. Innan man ens har diskuterat steg ett och steg två börjar man säga att det här är någonting som är bra och som bör genomföras. Det ger ett ur svenskt perspektiv lite märkligt intryck som politisk beslutsmetod.

När det gäller frågan om skattekonkurrens och skattebas tyder de preliminära analyser vi har gjort, och här bör man vara väldigt försiktig och snarast arbeta med spadar av sanden, skedar eller nypor, på att det här ur ett ekonomisk-geografiskt perspektiv är ett system som gynnar de stora länderna i Europas centrum. Det skulle bidra till en ekonomisk koncentration i Europa. Det kan man naturligtvis ha olika synpunkter på. Om vi bara strikt skulle vilja se på maximal välfärd och tillväxt i Europa skulle man kanske tycka att det finns en delvinst i det. För ett litet land i periferin som därtill har en kapitalintensiv industri som sedan 50 år tillbaka arbeta med mycket generösa avskrivningsregler – det är så att säga basen i Sverige sedan 50 år tillbaka för den svenska företagsbeskattningen – skulle man säga att det finns betydande risk för att vi kommer att tillhöra de mer betydande förlorarna på detta. Jag vill inte låta som en som talar i svenskt egenintresse, för det är naturligtvis unionen som helhet som vi alltid vill gynna, men vi kan inte negligera om ett förslag har betydande risker ur svenskt perspektiv.

Sedan var det frågan om skattekonkurrens. Det finns olika sätt att se på den. Å ena sidan är det ett race mot noll i företagsskatter. Det är en typ av diskussion. Å andra sidan har länderna olika industristruktur. De har olika förhållanden. Det finns fullt legitima och rimliga skäl till varför det finns olika skattebaser, det vill säga vilka förutsättningar som finns.

Ett argument för en gemensam skattebas skulle vara att förhindra vissa länder att driva en lågskattepolitik. Man kan argumentera för det. Det gör till exempel Steinbrück. Han anser att det skulle missgynna Tyskland. Jag tycker att det är att förenkla diskussionen eftersom det ur svenskt perspektiv ofta handlar om helt andra faktorer.

Anf. 22 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! I fråga om punkten 3.3 om skatterna delar jag finansministerns åsikt. Jag hoppas att det går att få bort den. Visst ska papperet antas enhälligt? Då antar jag att finansministern kommer att yrka på att det hela tas bort. Vad händer med de andra? Vem sätter mot? Vad måste Sverige locka med för att få med sig de andra på en sådan kompromiss? Finns det några utomstående frågor som till exempel Tyskland kan tänkas vilja lyfta in för att kompensera borttagandet av detta?

Eftersom toppmötet ska handla om klimatfrågan kan man förvisso säga att det står lite om miljö- och energibesättning. Det är positivt i sig. Det är inga särskilt konkreta punkter. Jag anser att man borde lyfta fram ännu mer för att göra kopplingen klar att klimatfrågan har ekonomisk betydelse, att det går att vinna ekonomiskt på den också, så att man inte bara tycker att miljövärde i sig är tillräckligt. Då går det att få in ekonomiska argument också, om det biter bättre på de andra finansministrarna.

Slutligen vill jag vet vilka överraskningar som kan komma från andra länder på förslag som ska läggas till detta.

Anf. 23 ULLA ANDERSSON (v):

Ordförande! Det är kanske lite ovanligt, men vi är politiskt helt ense med finansministern om frågan om skatteharmonisering. Jag tycker att det känns bra att det finns en sådan partiöverskridande enighet i frågan.

Det finns andra delar i dokumentet som Vänsterpartiet starkt ifrågasätter. Ökad avreglering förordas, och det är något genomgående i alla dokument från EU. Det är något som finns med.

Jag har också några frågor angående sådant man vill lyfta fram från svensk sida. Jag vet inte om det är slarv, men jag funderar på vissa uttryck. Man vill ha långsiktigt hållbara finanser och reformer för att öka tillväxten. Är det hållbar tillväxt eller bara tillväxten ändå? Man vill ha effektiv miljöpolitik, men borde det inte vara en hållbar miljöpolitik också? Hur har ni funderat? Det är svårt att se vad ni menar med orden. Det vill jag gärna veta.

Ulf Holm hade en intressant fråga om vad vi kan förvänta oss från övriga länder.

Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag roade mig med att vid det förra mötet berätta om våra kor utanför Flodafors som föder sina kalvar i december. Det är ett uttryck för att det finns förändringar på klimatsidan som är bekymmersamma. Man kan inte vara säker på vad som är ett uttryck för klimatförändringar, men när man i sin direkta natur ser konstigheter är det klart att man funderar kring detta. Därför har det utifrån de svenska utgångspunkterna varit viktigt att försöka få in klimatfrågorna även i Ekofin. Det är viktigt dels för att få en rimlig bedömning av de ekonomiska effekterna, dels för att finans- och skatteministrar som deltar i mötena oftast sitter på de mest rationella instrumenten för att göra något.

Men det finns ett problem. Rätt många i Ekofin anser också att låga energipriser och god tillgång på energi är av avgörande betydelse. Det är precis som vår grekiska kollega har påpekat, nämligen att det naturligtvis är en motsättning. Om vi ska ha så låga energipriser som möjligt är det naturligtvis ett problem ur klimatperspektiv. Även energifrågorna och klimatfrågorna måste kopplas ihop.

Vi kan naturligtvis trycka på detta igen. Det är vi och engelsmännen som har varit tydligast i de frågorna.

Formuleringarna är inte så att man häpnar över den stringenta och skickliga formuleringskonsten i detta. Man kan naturligtvis undra vad effektiv miljöpolitik är. Hållbar hade kanske varit ett bättre uttryck. Det är inte riktigt så att vi ensamma kan bestämma över dokumenten – tyvärr.

Sedan var det reflexionerna om inriktningen. Låt mig ändå säga att det är ett av skälen till att jag tycker att företagskattediskussionen är konstig, men av motsatta skäl. Vi behöver arbetsmarknadsreformer i Europa. Det är uppenbart att det skulle vara nyttigt. Vi behöver avregleringar. Vi behöver stora utbildningssatsningar. Det är något som till exempel den tyske finansministern trycker på. Då fastnar vi i stället de närmaste två åren i en mycket omfattande teknisk och komplicerad diskussion om företagsbeskattning. Det är en märklig prioritering. Vi har lite olika utgångspunkter för vad de borde prioritera. Annars är det naturligtvis positivt att vi ska ha en entydig svensk uppbackning för en skep-

tisk hållning kring harmonisering i företagsskattefrågorna. Jag ska inte utveckla någon polemik.

Anf. 25 STAFFAN DANIELSSON (c):

Centerpartiet tycker att det är utmärkt att vi sitter här och enligt diskutera en utveckling av Europa inom EU, även om vi inte alltid får som vi vill. Vi har några exempel på deisen ”smalare men vassare”, som är rätt genial. Regeringen står bakom den, och många ansluter sig till den.

Det är bra med transparens och genomslighhet i olika sammanhang, inte minst med handels- och skattepolitik. Men det goda argumentet förts av den argumentation som finansministern har framfört och som helt har överbevisat mig om att han har rätt. Jag ställer mig bakom den linjen.

Vi har den andra biten. Det är bra att diskutera på ett gemensamt plan minimiskattesatser på öl och vin av folkhälsoskäl och annat. Vi har också en samlad linje att höja dem. Jag delar dessa uppfattningar.

Anf. 26 KARL SIGFRID (m):

Det var en sak som jag inte tyckte att jag fick full klarhet i, nämligen om man ska betrakta avsnittet om bolagsskatter som en ambition att harmonisera skattenivåer på kort eller på lång sikt.

Anf. 27 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! Jag har också en följdfråga. Jag fick inte heller riktigt klarhet i det förhandlingstekniska. Vad händer i situationer om finansministern till sist är ense om att vilja ta bort avsnittet 3.3? Kommer finansministern att vika sig då? Eller kommer du att föreslå något annat? Jag vet att det är ett känsligt ord i sammanhanget. Hur långt kommer du att gå?

Det är fina ord finansministern uttalar om klimatfrågan, att finansministrarna sitter på det mest rationella instrumentet för att styra detta. Har du några förslag på hur man kan förbättra texten ytterligare? Eller har finansministern redan nu vikt sig i den diskussionen? Kommer finansministern att fortsätta att argumentera? Det ligger mycket i det finansministern säger att det finns länder i EU vars finansministrar kommer att avsky skrivningarna. Jag tror att det är ett långsiktigt betande av frågan möte efter möte för att få dem att inse att något måste göras. Finansministrarna sitter i stor utsträckning på det viktigaste instrumentet.

Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag delar naturligtvis Staffan Danielssons hållning kring frågan smalare men vassare. Det är naturligtvis så vi vill se på arbetet. Även synen på minimiskatter är viktig. Folkhälsofrågorna är av central betydelse inte minst när det gäller alkoholskatterna.

Karl Sigfrids fråga är mer komplex. Det skulle vara att släppa ut andan ur flaskan om länderna som driver detta skulle erkänna att det är för att de på sikt vill harmonisera skattesatserna och följaktligen införa som ett första steg en gemensam skattepolitik på företagssidan och sedan en gemensam skattepolitik på inkomstsidan. Det är ingen av dem som säger så, men det är svårt att värja sig från intrycket att det inte är resans mål

utan en station på en resa som mycket väl kan sluta där. Därför är det viktigt att vi varje gång man pekar på ett nytt resmål framhåller betydelsen av det nationella självbestämmandet.

Sedan var det Ulf Holms fråga om förhandlingslinjen. Det finns lite olika tänkbara förlopp. Det är inte bara Sverige som har varit tufft utan även våra vänner irländarna och engelsmännen har varit mycket tuffa. Kommer Brown själv tror jag att man kan ha förhoppningar om att han är förhållandevis tydlig i frågan. Vi kommer följaktligen att ha en situation där tyskarna måste kompromissa för att komma framåt. Var i kompromissvillighet man ska lägga sig är alltid svårt att avgöra, men jag tycker att det skulle vara problematiskt om vi landade i att så explicit välkomna det tekniska arbetet, som enligt vår uppfattning är så pass rudimentärt. Det vore en fördel om man också underströk att medlemsländerna måste ha ett nationellt självbestämmande i texten. Om man helt vägrar att göra det – det framstår som rätt osannolikt – får man fundera på om vi kan acceptera att texten kommer in och om det i sådana fall finns ett antal länder som är av liknande uppfattning. Det är en gränsdragningsfråga.

Jag tycker inte att vi här ska utesluta att vi ska inta en mycket hård linje. Det skulle vara, inte minst ur ett förhandlingsperspektiv, destruktivt. Om tyskarna inser att det finns ett tufft motstånd blir de mer kompromissvilliga. Det var lite i mötesuppteckningarna som antydde att tyskarna märkte av den diskussionen förra gången, trots att vi var tre fyra som gjorde rätt omfattande inlägg vid flera tillfällen i frågan.

Ulf Holm har rätt i att vi bör fortsätta att diskutera klimatfrågorna. Det kan jag naturligtvis gärna understryka vid nästa möte. Den delen är av central betydelse i detta.

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi går vidare till punkt 4.2, Uppdatering av de allmänna riktlinjerna.

Anf. 30 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi kan vara förhållandevis korta där. Det är inte så kontroversiella saker som ligger i dem. Man kan glädja sig åt att Sverige och ett antal andra länder har fått bra synpunkter. Vi bedöms ha gjort så stora framsteg att vi inte behöver få några rekommendationer. Vi kan vara glada över att det går bra för Sverige, men i grunden välkomnar vi normalt sett att man gör länderrekommendationer.

Jag kommer sannolikt inte att göra något inlägg i frågan. Det är en i huvudsak rimlig inriktning.

Anf. 31 ULLA ANDERSSON (v):

Ordförande! Vi har en avvikande mening i det här fallet också. Bland annat gäller det rekommendationen till Spanien, där deltidsarbete uppmuntras. Det säger mycket om hur arbetet fungerar. Ur en jämställdhetsaspekt är det tvivelaktigt. Vi har en avvikande mening.

Anf. 32 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det sker nu en mycket intressant policydebatt när man tittar på dessa saker, som OECD och AMF gör. I både de engelska och de tyska land-papperen har man starkt argumenterat för familjepolitiska reformer. I Tyskland får man nu en föräldraförsäkring och en utbyggd barnomsorg, bland annat för att kvinnor i större utsträckning ska delta i förvärvsar-bete. Samma diskussion förs i Storbritannien.

Jag tror faktiskt att man ska vända på tolkningen. Det är snarare så att kommissionen vill driva på jämställdheten genom att se deltidsarbete som ett första steg in mot arbetsmarknaden. Vi har ett stort antal europeiska länder där den kvinnliga förvärvsfrekvensen, till exempel Italien, ligger under 50 procent. Ett av skälen till att man ofta framhåller att Sve-ridge har lyckats väl är att vi har en lätt väg in på arbetsmarknaden för kvinnor via deltidsarbete.

Sedan skulle naturligtvis alla vara glada om det fanns en arbetsmark-nad som gjorde att även kvinnor hade möjlighet att arbeta i samma ut-sträckning som män. Här sker det i den ekonomisk-politiska diskussion-en i Europeiska unionen en klar förskjutning mot att man inser betydelsen av barnomsorg, föräldraförsäkring och bra ekonomiska villkor. Vi har ett finanspolitiskt råd i Sverige. Jag noterar att det tyska finanspoli-tiska rådet har som sin starkaste rekommendation i sin senaste rapport att man bör avskaffa sambeskattningen i Tyskland, av det skälet att bland annat vi i Sverige har haft stora framgångar med vår modell.

Anf. 33 ULLA ANDERSSON (v):

Det är glädjande att det händer lite positiva saker. Man kan också vända på det och se att det är många kvinnor som har tvingats sluta för-värvsarbeta i Tyskland av den anledningen att de inte har haft tillgång till barnomsorg efter sammanslagningen. Det är ett stort problem.

Det finns mycket forskning som visar att deltidsarbete har en stor in-låsningseffekt och därmed har man hela tiden gjort kvinnan beroende av mannen. Det finns mycket som är problematiskt i sådana skrivningar, även om finansministern tolkar dem ur en positiv aspekt.

Anf. 34 Finansminister ANDERS BORG (m):

Man ska väl alltid försöka vara positiv.

Vi skulle kunna ha en lång diskussion om de europeiska skattesyste-men. I det perspektivet är det tyska ett av de värsta. Det är djupt proble-matiskt att man har skattesystem som lägger hög skattebelastning, ofta över 50 procent, på den lägsta inkomsten i familjen. Det är nästan lika illa som att man i Sverige lägger över 50 procents skatt på vissa grupper.

Anf. 35 ORDFÖRANDE:

Vi får ta den debatten i kammaren.

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet med en avvikande mening från Vänsterpartiet.

Vi går över till punkt 4.3, Minskning av de administrativa bördorna. Det bör vi vara positiva till.

Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det är mycket glädjande att vi nu kan notera att det finns en allmän uppbackning för att vi i EU-lagstiftningen ska minska regelbördan med 25 % fram till år 2012. Många länder har ju samma mål för sin egen regleringsbörda. Det är naturligtvis också bra, för det här är ett sätt att minska kostnaderna för företag och anställda. Vi vet att när en regelbörda tas bort leder det antingen till högre löner, högre sysselsättning eller högre vinster. Det finns väldigt lite positivt med att man har onödig regelbörda. Det är också klart att detta måste göras med utgångspunkt från att man inte åsidosätter andra viktiga sociala målsättningar. Så det är bara att glädja sig åt att vi, förmodligen med enighet, kommer att nå framåt där.

Anf. 37 CARINA OHLSSON (s):

Jag tycker också att det är positivt. Sedan kan jag tänka mig att det inte är ett helt enkelt beting, och det gäller både nationellt och på EU-nivå. Ett område som jag tror att det kommer att vara svårt på är jordbruksområdet. Det gör det inte mindre viktigt, för där är det ju oerhört viktigt. När man ser på den svenska situationen, och andra EU-länders också, är det ju EU-nivån som har den mesta administrationen när det gäller jordbruket. Det som är viktigt, och jag vet inte hur man tänker jobba med de frågorna, är att man inte genom de här förenklingarna gör så att vissa saker blir sämre. Jag tänker på konkurrensvillkoren och det svenska jordbruket, där man jobbar mycket med god miljö, god djurhållning och så. När man ska följa upp den här lagstiftningen är det viktigt att man inte skär så att det blir sämre ur de andra aspekterna. Är det så att man har börjat tänka på hur man ska jobba med de frågorna så att det inte försämrar uppföljning av annan lagstiftning och andra mål?

Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (m):

Carina Ohlsson har naturligtvis helt rätt i att jordbruksområdet måste vara ett av de områden där det, för alla som jobbar med näringen eller följer näringen, framstår som absurt med det regelverk man har i detaljnivå och delvis även i kontrollfunktionerna. Det var en god vän som berättade att han hade stött på sådana här länsstyrelsekontrollanter med plastlådor som mätte gräshöjden på en äng för att kontrollera att det var rimligt betat. Det var fyra eller fem vuxna, välutbildade, offentligt avlönade tjänstemän som gick runt med den här plastlådan och tryckte i kohagen för att se om det var väl betat. Det inger ju inte respekt för vad vi använder medborgarnas pengar till.

Det första steget är att vi mäter regelbördan. Det andra är att vi börjar göra de här övervägandena om vad man kan ta bort. Jag skulle samtidigt också vilja notera att flera av de länder som är framgångsrika i det här, som Danmark och Holland, inte är länder som normalt förknippas med att man struntar i sociala hänsyn eller i miljöhänsyn. Även Sverige har ju faktiskt en förhållandevis låg regelbörda på många områden. Så det går naturligtvis att förena ett effektivt och byråkratiskt system med att man både har god kontroll och uppnår andra målsättningar. Regelbördan är så absurd att det är nödvändigt att man gör någonting.

Anf. 39 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Det gläder mig att finansministern är så pass inloggad när det gäller jordbruksregleringen att det finns ett äkta engagemang.

Jag har däremot en fråga. En sak är att ha en stolt deklARATION om att vi nu ska göra si eller så. Men hur går resonemanget beträffande hur vi ska kunna genomföra detta? Vi står ju inför samma uppdrag här i Sverige. Är det uppifrån-och-ned-perspektiv eller är det nedifrån-och-upp, alltså underförstått att man låter dem som är drabbade komma med idéer? Eller är det både-och? Hur går resonemanget i EU?

Anf. 40 STAFFAN DANIELSSON (c):

Det här är ju ett mycket viktigt och angeläget område både i Sverige och i Europa. I Sverige driver vi det här med kraft, och jag är övertygad om att vi kommer att få framgång även om det är ett komplicerat område. Det har pratats om det från olika regeringar i flera år och det har inte hänt så väldigt mycket. Det är väldigt glädjande att även EU pratar om detta, har ett program och väljer ut 13 områden. Min fråga är egentligen en nulägesavstämning: Vad är finansministerns prognos för hur EU kommer att lyckas i denna ambition? Den låter så väldigt bra när man läser den men man känner ibland en viss oro för att det blir mer ord än verkstad.

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m):

Ja, det blir ju så när man bor bredvid en kohage. Då får man höra den där typen av historier.

Det här arbetet med att få ned regelbördan har ju bedrivits med stor framgång i ett antal länder. Holland är ju det bästa exemplet, där man har fått ned det med motsvarande 3 % av bruttonationalprodukten. Det är en förhållandevis stor förbättring. Man har överträffat det mål man hade. Jag tror att det var 20 % eller 25 % man hade satt upp som mål. Det handlar helt enkelt om att systematiskt på alla områden använda den här metoden. Den är ju den metod som vi ska använda även i Sverige, som holländarna har utvecklat, för att göra mätningarna.

I Sverige ligger uppdraget att göra detta framför allt på myndigheterna. Man kan naturligtvis även ha en öppnare process kring det. I Europa får man nog anta att det i huvudsak är kommissionen som driver detta arbete, möjligtvis pådrivet av medlemsländerna. Det är ju så arbetet normalt sett bedrivs. Det här är en fråga som vi kommer att återkomma till. Vi kommer att få löpande avrapporteringar, föreställer jag mig, varje år där man kommer att kunna se kostnaderna på olika områden och också vinsterna i termer av framsteg.

Ur vårt perspektiv, med den starka betoning vi har av sysselsättning, skulle jag också tycka att det var viktigt att vi trycker på betydelsen av att avreglering inte bara görs utifrån regelbördan utan också utifrån konkurrensaspekten. Det är just när man stärker konkurrensen som man får effekter på priser och sysselsättning. Om man skulle ha en marginalan-teckning på det här är det väl just ur konkurrenshänseende det är viktigt.

På Staffan Danielssons fråga skulle jag egentligen vilja svara med hänvisning till Holland. I Sverige har vi ju en regering som är mycket engagerad i frågan. Där tror jag att vi har goda förutsättningar att uppnå resultat. Jag tror även att det gäller för Europa, för man får den här synliga avrapporteringen och uppföljningen.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Vi går vidare till nästa ärende, som handlar om den europeiska unionens allmänna budget.

Anf. 43 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det här är ju tolfte året i rad, tror jag, som man hamnar i sitsen att revisorerna inte vill ge ansvarsfrihet utan någon anmärkning. Man ska nu ta ställning till detta, och vi ska ge en rekommendation till Europaparlamentet. Det har ju samtidigt, som framgår av de diskussioner vi haft tidigare, skett betydande framsteg. Kommissionen har ju bedrivit ett mycket omfattande arbete för att förbättra sina rutiner på det här området. Det har också skett framsteg hos en del av medlemsländerna.

Vi kommer att tillhöra de länder, precis som tidigare, som trycker på betydelsen av en god revision. Det är väl också så att vi har anledning att fundera över att följa upp det som Danmark, Nederländerna och Storbritannien har gjort, nämligen att gå vidare med ett eget, stramare, internt kontrollsystem. Skälet till det är naturligtvis att en stor del av de här felen ligger på medlemsländerna. Det är gemensamma medel men de hanteras nationellt. Bristerna i uppföljningen ligger ofta nationellt.

Då vore ju ett sätt att ta den här diskussionen framåt så att vi inte bara varje år sitter och konstaterar att revisionsrätten är bekymrad – och så kanske det görs en del framsteg men inte tillräckliga – att vi också funderar på hur våra nationella kontrollsystem ser ut. Man kan notera att Danmark, Nederländerna och Storbritannien i olika avseenden har argumenterat för och planerat system där man har antingen regering eller nationella myndighetschefer som intygar riktigheten i de underliggande transaktionerna. Det är väl något som vi har anledning att fundera över. Det skulle vara ytterligare ett sätt att sätta press på de andra.

Anf. 44 SONIA KARLSSON (s):

Herr ordförande! Jag tackar finansministern, som, tycker jag, också har vidareutvecklat lite mer än vad som står i detta pm på s. 57. Det var det jag ville ha en kommentar om. Där kan man läsa det som att inte regeringen tidigare har arbetat med de här frågorna, men det här har alltså redovisats i EU-nämnden vid tidigare föredragningar. De har innehållit samma kritik, och de svenska företrädarna har även tidigare reagerat på samma sätt när det gäller de här frågorna. När det gäller en deklaration av EU-medel och ett nationellt kontrollsystem tycker jag att det är positivt att regeringen fullföljer det arbete som den socialdemokratiska regeringen har inlet.

Anf. 45 ULF HOLM (mp):

Jag kan fortsätta där Sonja Karlsson slutade. Det är ju samma skåpmat i den här frågan som kom från den förra regeringen. Det är ju samma konstaterande varje år: Det här fungerar inte. Och Sverige säger: Det här var ju synd. Det fungerar inte. Vi kanske skulle göra något. Och så försöker man föra fram någonting. Jag yrkar ju på att Sverige ska driva linjen att inte ge ansvarsfrihet. Jag blir lite förskräckt när jag läser på s. 3 – nu ser jag att Anders Borg har fått det underlag som vi har fått – att om

man inte skulle ge ansvarsfrihet är det troliga scenariot att hela kommissionen avgår. Detta skulle kunna lamslå stora delar av EU-samarbetet för lång tid framöver.

Då måste man ställa sig frågan: Var det vad som hände förra gången kommissionen avgick? Kommissionen har avgått en gång, 1999, på grund av att parlamentet inte ville ge ansvarsfrihet eftersom revisionsrätten var så kritisk och för att det fanns oegentligheter. Jag skulle vilja säga att det var ett stort steg framåt för EU i den meningen att man tog de här frågorna på större allvar och faktiskt satte i gång ett större arbete för att komma till rätta med oegentligheterna. Nu tycker jag än en gång att regeringarna börjar bli släpphänta i den här processen för att få ett bättre regelverk, för att få bort oegentligheterna. Jag tror att det skulle vara en bra strategi att inte ge ansvarsfrihet för att få en ny start i det här arbetet.

Är det så att man aldrig ska kunna avstå från att ge ansvarsfrihet? Vad har man i så fall det medlet till? I så fall är det ju bara en administrativ sak: Jaha, där gick det åt helvete med den här budgeten, men vi kan inte göra något så vi fortsätter som vanligt. Att ifrågasätta ansvarsfriheten är ju också att ta ett ansvar. Låter man det bara passera, som både den förra regeringen gjorde och som tydligen också den nya gör, tycker jag inte att man tar frågorna på allvar.

Anf. 46 ULLA ANDERSSON (v):

Herr ordförande! Jag har några frågor. Det står ju att revisionen har anmärkningar på en majoritet av budgeten. Hur stor del handlar det här om ekonomiskt, om man tittar på det? Du säger att det handlar mycket om jordbruks- och strukturfonderna, men det skulle vara intressant att veta lite mer i detalj vad det handlar om.

Det har ju pågått ett arbete sedan den nya kommissionen tillträdde, och man har väl gjort vissa framsteg även om det går väldigt sakta och trögt. Jag skulle vilja höra lite grann om regeringens tankar kring hur man skulle kunna utveckla revisionen i EU, för den är väldigt trögarbetad, skulle jag vilja säga. Jag tycker att det är synd att man inte har varje revisor som en egen juridisk person, ett sådant system som vi har. Nu har man ju valt en anglosaxisk modell. Jag skulle vilja höra lite grann om hur regeringen tänker driva på för att revisionens arbete utvecklas i EU.

Sedan måste jag ju säga att jag är mycket tveksam till att man skulle bevilja ansvarsfrihet. Tänk om vi i Sverige skulle säga så efter alliansens första år om kanske inte ens en majoritet av budgeten har gått dit den skulle. Jag tror inte ens att frågan skulle finnas på dagordningen att vi då skulle bevilja ansvarsfrihet. Det är otänkbart. Därför tror jag också att man måste fundera ett varv till hos regeringen på om det verkligen är den här linjen man bör hålla.

Anf. 47 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag börjar med Sonia Karlssons reflexion. Sverige tillhör, och har tillhört, den grupp av länder som har varit starkt drivande i den här frågan. Danmark, Storbritannien, Sverige och i någon utsträckning Tyskland är ju de länder som hårdast har drivit revisionsfrågorna. Så har det varit och så kommer det att vara framöver. Det är jag övertygad om. Jag är inte säker på exakt vilken formulering det var som avsågs men det är naturligtvis så att vi avser att driva detta så kraftfullt det går. Jag har inte

i detta avseende någon anledning att ha någon stark invändning mot vad den förra regeringen gjorde.

När det gäller Ulf Holms argumentation får jag nog säga att jag tycker att man, även i en politisk diskussion, kan ställa lite krav på proportioner. Den nuvarande kommissionären Siim Kallas har varit mycket drivande i att få ordning på de här förhållandena. Hela den nuvarande kommissionen har varit det.

En destruktiv diskussion vi hade vid något tidigare Ekofinmöte gällde om man ska säga att det mesta är medlemsländernas fel eller kommissionens fel. Kommissionen har gjort mycket på sitt område, men det återstår väldigt mycket för medlemsländerna att göra. Det är de som administrerar de här medlen. Det gör att det blir lite märkligt att vi så att säga kritiserar kommissionen när de har arbetat hårt medan medlemsländerna uppenbarligen inte har varit lika ambitiösa i en lång rad fall.

Jag tycker att vi naturligtvis ska diskutera vad vi kan göra för att stärka kommissionens arbete här, men det finns en frustration uttryckt hos Danmark, Nederländerna, Storbritannien och lite överallt över att medlemsländerna själva inte gör tillräckligt för att skärpa sin administration. Det tycker jag skulle vara en del av det som Sverige också kan bidra till, nämligen att vi själva verkligen föregår med gott exempel i revisionen vad gäller de här frågorna.

När det gäller Ulla Anderssons reflexioner är det naturligtvis så att Sverige ju har haft ett antal mycket kvalificerade personer som har deltagit i det här arbetet, nämligen Jan O Karlsson och Lars Tobisson. De har ju internt i båda fallen i revisionen arbetat för att få en mer effektiv och rimlig inriktning på det.

Det är klart att en situation där man har i nuläget 27 chefer med var sitt litet kansli men förhållandevis begränsade revisionsresurser är väldigt märklig. Det är klart att en reform av den här revisionen skulle vara av stort värde. Nu är ju det en fördragsfråga, så den är ju väldigt komplicerad. Vi borde kanske återkomma vid ett annat tillfälle för att diskutera detta, för jag tror att det finns en stark svensk hållning kring ett reformarbete här, även om jag måste säga att det väl inte är alldeles sannolikt att vi kommer att nå framgång. Skälet till att vi har det här problemet är ju att ett antal medlemsländer inte riktigt har samma syn som vi på att pengar ska användas till det som de är avsedda till och helst inte slösas bort på vare sig korruption eller i rent slöseri.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Vi hade den här frågan uppe med kommissionären Margot Wallström när vi var nere i Bryssel på studieresa, så vi har ju hört åtminstone hennes förklaring till detta. Om vi sedan godtar den eller inte är ju en annan sak.

Anf. 49 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Herr ordförande! Utan att på något sätt minska allvaret i synen på oegentligheter, slarv och så vidare skulle jag ändå önska att det i den här diskussionen på rådet skulle kunna göras en koppling mellan den föregående punkten och den här punkten och att man skulle kunna efterlysa mer av en analys från revisionen av i vilken omfattning regelverkets komplexitet och brist på transparens samt svårigheter att tillämpa i sig genererar avvikelser. Jag skulle misstänka att det finns rätt så mycket

avvikelser som beror på regelverkets komplexitet också, helt enkelt. Finns det några sådana analyser, eller kan man efterlysa en sådan analys?

Anf. 50 SONIA KARLSSON (s):

Herr ordförande! Jag vill bara först säga – det hoppas jag att jag sade i mitt första inlägg – att vi inte har någon annan åsikt än regeringen i det här fallet.

Det jag kritiserade är att det påstås här på s. 57 att representanten i budgetkommittén har varit betydligt mer kritisk mot kommissionens genomförande av budgeten i jämförelse med tidigare års anvisningar. Det var det jag vände mig mot och ville understryka. Därför har jag tittat på pm:et från 2 mars 2006 som vi fick till EU-nämnden vid det tillfället. Där framgår det tydligt att man från Finansdepartementet arbetar med en deklARATION som ska vara i myndigheternas årsredovisning. Man ska skärpa kontrollen. Sedan underströk också Pär Nuder, när han var här den 10 mars, både den kritik vi har och sade att man måste fortsätta förbättringsarbetet, och han hänvisade också till Finansdepartementets arbete med att skärpa kontrollen samt att det skulle omfatta EU-medel och hur de här myndigheterna förvaltar detta.

Jag tycker att det är bra att regeringen fortsätter i precis den andan.

Anf. 51 ORDFÖRANDE:

Jag vill bara förklara för finansministern att vi har en egen paginering här.

Anf. 52 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag har fått den!

Sven Gunnar Persson har naturligtvis en mycket klok synpunkt. Ett skäl till att det uppstår brister är att man har ett komplext och ibland absurt, om man får använda det uttrycket, regelverk som gör att det så att säga framstår som orimligt för människor. Då följer man det inte. Enkelt och tydlighet underlättar ju kontroll och regeluppföljning. Det är nog inte den enda förklaringen till att det finns revisionsanmärkningar här, men det är klart att man bör kunna göra en koppling mellan frågorna.

Enkla och tydliga regler blir enklare att administrera och kontrollera, och då slipper man ha plastlådor i kohagarna. Har man väldigt konstiga regler så får man väldigt konstiga kontrollformer. Det är klart att det hänger ihop. Naturligtvis kan man efterlysa en sådan koppling – det tycker jag är klokt – men man bör samtidigt betona att det inte är ett uttryck för att vi inte vill vara tydliga i uppföljningsfrågorna.

Jag har egentligen ingen invändning mot Sonia Karlssons resonemang. Det är säkert en fråga om hur man avväger orden i olika sammanhang i detta. Jag skulle snarast tro att orsaken till formuleringen är att en grupp av länder, som Sverige hela tiden har tillhört, har trappat upp sin argumentation kring detta snarare än att det är ett uttryck för att Sverige har ändrat sin hållning på grund av regeringsskiftet.

Anf. 53 ORDFÖRANDE:

Jag vill bara säga att jag delar uppfattningen att revisionen över huvud taget och hur den är organiserad bör man nog så småningom se över,

för det är en rätt rörig historia har jag en känsla av, och det bör det ju inte vara, i alla fall inte från svensk synpunkt.

Med det finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet. Det fanns en avvikande uppfattning från Miljöpartiet. Hur var det med Vänsterpartiet? Ska jag tolka det så att det finns en avvikande uppfattning där också?

Anf. 54 ULLA ANDERSSON (v):

Nej, vi kan säga att det är en tveksam uppfattning!

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Då inskränker vi oss till att Miljöpartiet har en avvikande uppfattning den här gången.

Vi går vidare till nästa ärende som handlar om finansiella tjänster, clearing och avveckling.

Anf. 56 Finansminister ANDERS BORG (m):

Bakgrunden till det här ärendet är ju att vi i Sverige har mycket höga kostnader för värdepappersadministration. Man kan konstatera att Sverige i det avseendet har en mycket väl fungerande finansiell marknad, så det kanske inte är ett huvudproblem för Sverige. Men för ett antal av de europeiska länderna är det en av förklaringarna till att man har så pass låga produktivitetssiffror som man har år efter år att den finansiella sektorn inte fungerar riktigt väl. Men det är klart att det även för svensk del skulle vara bra om vi kunde få ett bättre system för värdepappersavveckling.

ECB har tagit initiativ om att ta fram ett sådant system. Det här är en fråga som kommer att leva många år innan vi är framme. Man skulle kunna ha en del randanmärkingar kring problematik här – det är en lite oklar legal bas, på vilken grund ECB gör detta, och man skulle ur konkurrenshänseende kanske tycka att det är lite bekymmersamt att det är en offentlig myndighet som väljer att skapa vad som i praktiken blir ett monopol. Samtidigt måste sägas att givet att kostnaderna för denna avveckling är så pass stor i Europa så vore det på det hela taget en stor fördel om man kunde få till stånd ett mer effektivt fungerande clearing-system.

Sverige har ju möjligheter att delta i detta. Jag utgår ifrån att Riksbanken, som ju är den myndighet som håller i detta, lägger stor vikt vid arbetet att vara med och utforma systemet.

I grunden är väl det här alltså positivt, även om man *kunde* ha valt en annan modell från start. Men det här är ändå någonting som Sverige även bör vara pådrivande i, och ansvaret för det ligger väl primärt på Riksbanken.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Därmed finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Har vi någonting under punkten Övriga frågor som finansministern vill ta upp?

Anf. 58 Finansminister ANDERS BORG (m):

Inte som vi nu känner till. Jag skulle tro att det här mötet kommer att bli långt, intensivt och mycket fokuserat på frågan om KIP:en och om företagsbeskattningen. Det kommer säkert att slås i både bord och stolar innan mötet är över.

Anf. 59 ORDFÖRANDE:

Innan vi avslutar mötet så är det A-punkterna. Har finansministern någonting ytterligare att tillägga utöver det finansministern sade inledningsvis?

Anf. 60 Finansminister ANDERS BORG (m):

Nej, vi har inte fått några ytterligare. Det var bara det jag nämnde om genomförandeförordningen och ansvarsfriheten för de genomförande organen.

Anf. 61 ORDFÖRANDE:

Då har jag en fråga här. Ansvarsfrihet för Europeiska gemenskapernas organ för genomförandet av budgeten för budgetåret 2005: Hur skiljer sig det från dagens punkt 5 här, finansministern?

Anf. 62 Finansminister ANDERS BORG (m):

Per Johansson kommer strax att komplettera, men i huvudsak handlar det om att det inte är samma ärende. Det andra gäller kommissionens ansvarsfrihet utifrån revisionsberättelsen. Det här gäller genomförandemyndigheternas ansvarsfrihet. Det här rör budgetåret 2005.

Anf. 63 Ämnesrådet PER JOHANSSON:

I myndigheterna är det ledningen, alltså generaldirektören, som ska beviljas ansvarsfrihet. Här finns det en enighet bland samtliga medlemsstater att bevilja de här generaldirektörerna ansvarsfrihet för 2005.

Anf. 64 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Jag har en fråga. Kan finansministern förklara lite mer vad punkten rörande genomförandeförordningen innebär?

Anf. 65 Finansminister ANDERS BORG (m):

Givet att A-punkterna kom här på morgonen och jag fick papperet samtidigt som ni fick det får jag säga att mina kunskaper där är lite begränsade, men jag lämnar över ordet till Per Johansson igen.

Anf. 66 Ämnesrådet PER JOHANSSON:

Det är kommissionen som har tagit fram en genomförandeförordning som är en konkretisering av rådets budgetförordning. Till denna kommissionsförordning har nu rådet lämnat ett yttrande.

Anf. 67 Finansminister ANDERS BORG (m):

Och nu framstår allt som klart för Sven Gunnar Persson!

Anf. 68 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Egentligen skulle jag vilja veta vad den här förändringen innebär i sak. Innebär den ett utökat åtagande för Euratom, eller vad kan den innebära?

2006/07:18

23 februari

Anf. 69 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi återkommer gärna med skriftlig information.

Anf. 70 ORDFÖRANDEN:

Har vi något ytterligare under punkten A-punkter? Om inte så är vi färdiga för i dag. Vi tackar finansministern med medarbetare för en intressant föredragning här och ett trevligt samråd. Vi önskar er en trevlig helg!

Innehållsförteckning

1 § Ekofin	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m)	1
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (m)	2
Anf. 7 STAFFAN DANIELSSON (c)	2
Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (m)	2
Anf. 9 ULF HOLM (mp).....	3
Anf. 10 ULLA ANDERSSON (v)	3
Anf. 11 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m)	3
Anf. 13 ULLA ANDERSSON (v)	4
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m)	4
Anf. 16 HILLEVI LARSSON (s).....	6
Anf. 17 FREDRIK OLOVSSON (s).....	6
Anf. 18 Finansminister ANDERS BORG (m)	6
Anf. 19 KARIN PILSÄTER (fp)	7
Anf. 20 KARL SIGFRID (m)	7
Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m)	7
Anf. 22 ULF HOLM (mp).....	8
Anf. 23 ULLA ANDERSSON (v)	9
Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (m)	9
Anf. 25 STAFFAN DANIELSSON (c)	10
Anf. 26 KARL SIGFRID (m)	10
Anf. 27 ULF HOLM (mp).....	10
Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m)	10
Anf. 29 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 30 Finansminister ANDERS BORG (m)	11
Anf. 31 ULLA ANDERSSON (v)	11
Anf. 32 Finansminister ANDERS BORG (m)	12
Anf. 33 ULLA ANDERSSON (v)	12
Anf. 34 Finansminister ANDERS BORG (m)	12
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (m)	13
Anf. 37 CARINA OHLSSON (s).....	13
Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (m)	13
Anf. 39 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	14
Anf. 40 STAFFAN DANIELSSON (c)	14
Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m)	14
Anf. 42 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 43 Finansminister ANDERS BORG (m)	15
Anf. 44 SONIA KARLSSON (s).....	15
Anf. 45 ULF HOLM (mp).....	15
Anf. 46 ULLA ANDERSSON (v)	16
Anf. 47 Finansminister ANDERS BORG (m)	16
Anf. 48 ORDFÖRANDEN	17

Anf. 49 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	17	2006/07:18
Anf. 50 SONIA KARLSSON (s)	18	23 februari
Anf. 51 ORDFÖRANDEN	18	<hr/>
Anf. 52 Finansminister ANDERS BORG (m).....	18	
Anf. 53 ORDFÖRANDEN	18	
Anf. 54 ULLA ANDERSSON (v).....	19	
Anf. 55 ORDFÖRANDEN	19	
Anf. 56 Finansminister ANDERS BORG (m).....	19	
Anf. 57 ORDFÖRANDEN	19	
Anf. 58 Finansminister ANDERS BORG (m).....	20	
Anf. 59 ORDFÖRANDEN	20	
Anf. 60 Finansminister ANDERS BORG (m).....	20	
Anf. 61 ORDFÖRANDEN	20	
Anf. 62 Finansminister ANDERS BORG (m).....	20	
Anf. 63 Ämnesrådet PER JOHANSSON	20	
Anf. 64 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	20	
Anf. 65 Finansminister ANDERS BORG (m).....	20	
Anf. 66 Ämnesrådet PER JOHANSSON	20	
Anf. 67 Finansminister ANDERS BORG (m).....	20	
Anf. 68 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	21	
Anf. 69 Finansminister ANDERS BORG (m).....	21	
Anf. 70 ORDFÖRANDEN	21	